

Η επιλογή της βίας θίγει την ανθρώπινη αξιοπρέπεια.

Ευάγγελος Βενιζέλος 11/4/2010

Ο πόλεμος, σύντροφοι, δεν είναι ούτε ρομαντικό μυθιστόρημα ούτε ηρωικό έπος. Είναι μια φρικαλεότητα.

Νίκος Βάγκαλης

Αλήθεια δεν κατάλαβα τι διαφορά έχω μ' ένα Τούρκο που συγκινείται μπροστά σε κάποιο πίνακα του Πικάσο, που γελά όταν διδάσκεται Αριστοφάνη ή Μολιέρο, που κλαίει όπως εγώ για κάθε αδικοχαμένη ζωή. Μ' ένα νεαρό Τούρκο που αναζητά κοινωνική δικαιοσύνη.

Η.Ι. από Κύπρο

Δήλωση άρνησης στρατεύσης

Με την παρούσα επιστολή δηλώνω δημόσια την συνειδητή μου αντίρρηση να εκπληρώσω οποιαδήποτε στρατιωτική θητεία για τους λόγους που θα προσπαθήσω να εξηγήσω στη συνέχεια. Αρκεί η ρητορική που χρησιμοποιεί ο στρατός και η στρατιωτική νομοθεσία για να δείξει τις άγριες διαθέσεις του απέναντι στον άνθρωπο. Οι όροι, ανυπότακτος (αυτός που δεν είναι υποταγμένος σε κάποιον), θητεία (εκ του θης, θήτης - δούλος), εξοπλίζομαι κ.ά. Δεν θα γίνω δούλος κανενός στρατιωτικού μηχανισμού. Δεν αναγνωρίζω καμία εγγενή υποχρέωση η οποία να πρέπει να εκπληρωθεί με μια άχρηστη, ανούσια επικίνδυνη και οπισθοδρομική στρατιωτική θητεία. Αυτό που αναγνωρίζω είναι η εγγενής αξία κάθε ανθρώπινης ζωής και θεωρώ απαράδεκτο να αφαιρείται στο όνομα ενός στερεοτυπικά αποτυπωμένου εχθρού. Πως είναι δυνατόν ο εχθρός μου να είναι ένας άγνωστος; Ένας άνθρωπος που δεν γνωρίζω, ούτε με γνωρίζει απλώς μας έμαθαν να μισούμε ο ένας τον άλλο επειδή γεννηθήκαμε σε διαφορετικές πλευρές μιας νοητής γραμμής. Πως είναι δυνατόν να δεχόμαστε οι εξουσίες να μας πείθουν να σκοτωνόμαστε με αντιπροσώπους.

Αρνούμαι να εκπαιδευτώ για έναν δήθεν μελλοντικό πόλεμο με ένα δήθεν υπαρκτό εχθρό. Στη μέχρι τώρα πορεία μου σε αυτή την κοινωνία λειτούργησα με τις αρχές της αλληλεγγύης, της ενσυναίσθησης και της ειρηνικής συνύπαρξης. Είμαι άνθρωπος και άνθρωπος θα παραμείνω. Είμαι πολίτης και πολίτης θα παραμείνω. Δεν εκχωρώ τα πολιτικά μου δικαιώματα και υποχρεώσεις σε καμία στρατιωτική μηχανή. Δεν θέλω να δεχθώ και να εκτελέσω καμία εντολή που να αντιβαίνει στις ιδεολογικές μου πεποιθήσεις. Αρνούμαι, θεωρώ απαράδεκτο και υποκρισία από τη μια να αγωνίζομαι για την ειρήνη και τη συναδέλφωση και από την άλλη να υπηρετήσω μια στρατιωτική θητεία μόνο και μόνο για να εκπαιδευτώ να σκοτώνω.

Ο πόλεμος είναι η υγεία του κράτους. Είναι η αθλιότητα που δημιουργείται πιο ξεκάθαρα απ' όλες, και συγκαλύπτεται εξυπνότερα. Ο πόλεμος γίνεται για την προστασία των επενδύσεων, των μονοπωλίων, τον έλεγχο των νέων αγορών και των φυσικών πόρων, την αποτροπή εγχώριων εσωτερικών συγκρούσεων, καθώς

και την ενδυνάμωση του εθνικισμού, του συγκεντρωτισμού και της νομιμότητας του κράτους. Αρνούμαι να μετατραπώ σε δολοφόνο, σε πλεονάζον εμπόρευμα, σε πολεμιστή, σε θύμα των συμφερόντων της εξουσίας και των πολιτικών ο οποίοι χρησιμοποιούν τις ένοπλες δυνάμεις και τα σώματα ασφαλείας ως μοχλό προώθησης προσωπικών τους συμφερόντων.

Στο έτος 2010 τη στιγμή που ολόκληρη η Ευρώπη έχει αναγνωρίσει τη μη χρησιμότητα της υποχρεωτικής στρατιωτικής θητείας η χρεοκοπημένη Ελλάδα επενδύει σε εξοπλισμούς, εξαναγκάζει τους άρρενες πολίτες της να στρατεύονται ενώ αδαείς συμπολίτισσές μου εξισώνουν μια βιολογική δυνατότητα με μια κοινωνικά κατασκευασμένη υποχρέωση. Ο ελληνικός στρατός ανθίσταται στην εξελικτική θεωρία παραμένοντας ένας βραδυκίνητος γραφειοκρατικός μηχανισμός όπου η ανθρώπινη ζωή και αξιοπρέπεια δεν έχει καμία αξία ενώπιον των εντολών των «ανωτέρων». Δεν δέχομαι καμία επιβεβλημένη στρατιωτική ιεραρχία της οποίας η ουσία, η αξία και η νομιμοποίηση πηγάζει από γαλόνια ραμμένα σε χακί στολή.

«Το να σώσεις αυτό που μπορεί να σωθεί, έτσι ώστε να ανοιχθεί κάποιο είδος μέλλοντος να ποιο είναι το κύριο κίνητρο, το πάθος και η θυσία που χρειάζονται. Το μόνο που απαιτεί από μας είναι να σκεφτούμε κι ύστερα ν' αποφασίσουμε ξεκάθαρα, αν η μοίρα της ανθρωπότητας πρέπει να γίνει ακόμα πιο άθλια προκειμένου να επιτευχθούν απώτεροι και θολοί στόχοι, αν θα πρέπει να δεχτούμε ένα κόσμο γεμάτο όπλα όπου αδελφός σκοτώνει αδελφό, ή αν θα μπορούσαμε, αντίθετα ν' αποφύγουμε την αιματοχυσία και την αθλιότητα όσο το δυνατό περισσότερο και να προσφέρουμε έτσι μια ευκαιρία στις επερχόμενες γενιές, που θα 'ναι καλύτερα εφοδιασμένες απ' ότι εμείς, να επιβιώσουν.

Από μέρους μου, είμαι απόλυτα βέβαιος ότι έχω κάνει την εκλογή. Κι έχοντας διαλέξει, νομίζω ότι πρέπει να μιλήσω καθαρά και ξάστερα, ότι πρέπει να δηλώσω πως ποτέ ξανά δεν θα 'μαι ένας από αυτούς, όποιοι κι αν είναι, που συμβιβάζονται με το έγκλημα κι ότι πρέπει ν' αναλάβω τις ευθύνες μιας τέτοιας απόφασης. Αυτά βασικά έχω να πω προς το παρόν¹». Επικαλούμενος το ελληνικό, το ευρωπαϊκό και το διεθνές δίκαιο δηλώνω ότι αρνούμαι για λόγους ηθικούς, φιλοσοφικούς και πολιτικούς να κρατήσω οποιοδήποτε όπλο και να υπηρετήσω οποιαδήποτε στρατιωτική θητεία. Δέχομαι να εκπληρώσω πολιτική εναλλακτική εργασία (και όχι θητεία ούτε υπηρεσία), ανεξάρτητη από το στρατιωτικό μηχανισμό συνεισφέροντας στην παροχή βοήθειας σε συμπολίτες μου με αναπηρίες, σε μετανάστες και πρόσφυγες, στην προστασία του περιβάλλοντος, στην καλλιέργεια κλίματος ειρήνης, φιλίας και συναδέλφωσης μεταξύ των λαών.

Ούτε μια ώρα στο στρατό!
Άγγελος Νικολόπουλος
Μάιος 2010

¹ *Albert Camus, «Ούτε δήμιοι ούτε θύματα».*